

negylle end at lade arealet overgå til at være SFL-område.

Så kan man selvfølgelig stille spørgsmålet: Udgør de nye gødningsnormer da ikke et sidste halmstrå, vi kan holde fast i? Jeg beklager: Gødningsnormerne omfatter kun markbidraget, ikke tabet for staldsystemet og rejsen fra dyr til mark – altså den gødning, der er på lager – og endelig kan der selvfølgelig files med gødningsnormerne. Iltsvindet i de indre farvande fortsætter, bidraget af kvælstof fra atmosfæren udgør en betydelig del, og i hvert fald halvdele af dette kvælstof stammer fra landbruget og ikke mindst fra staldene.

Vi står med en vandmiljøplan i hånden, der blokerer for den nødvendige udvikling, dvs. en omstilling til økologisk jordbrug. Den foreliggende plan øger oven i købet bureaukratiet. Omkring 22 mio. kr. skal anvendes til en form for gødningspoliti, alt imens de nuværende strukturer fortsætter, ja, måske bliver skærpet. Det kemiske landbrug har fået grønt lys til at fortsætte investeringer i stalde og maskintyper, som ingen fremtid har i et økologisk Danmark, og den decentrale vandforsyning opgives.

Hvad vi har behov for efter Enhedslistens opfattelse, er et økologisk jordbrug, der kan sikre vores vandmiljø mod uacceptable udledninger af kvælstof og miljøfremmede stoffer. Økologien bruger hverken pesticider eller antibiotiske vækstfremmere og påfører omverdenen den laveste belastning med kvælstof og CO₂.

En afgift på det samlede kvælstoftab fra bedriften med et bundfradrag på 50 kg kvælstof pr. hektar ville være en dynamo for den nødvendige ekstensivering og omlægning til et økologisk jordbrug.

Enhedslisten tror ikke, der bliver ro om det her spørgsmål. Enhedslisten tror ikke, der er noget, der hedder »med sikkerhed«, sådan som der er et par ordførere, der har sagt, før vi får et landbrug med frilandsproduktion, bugnende kløvermarker og vårsæd med græs i udlæg, altså økologisk omstilling.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

I hr. Søren Kolstrups indlæg er der jo ikke grænser for, hvad der er galt. Alt trækker den forkerte vej, og derfor kan man jo ikke tage fat på det hele. Men jeg vil sige én ting til hr. Søren Kolstrup, og det er, at jeg da er enig i, at der er

problemer i strukturudviklingen i landbruget, og det er derfor, SF mener, at vi skal vedtage en politik på det område, men hvis det økologiske landbrug blev gennemført overalt i Danmark, ville strukturpresset være endnu større.

Men det viser jo bare, at her har vi et fælles problem, og hvorfor så ikke en gang imellem sige, at der er noget, vi er enige om? Jeg har da ikke et problem med at sige, at der er noget, jeg er enig med hr. Søren Kolstrup i, så det vil jeg opfordre hr. Søren Kolstrup til også at sige til mig.

Men spørgsmålet går på, hvordan i alverden man kan læse det her, som er den største satsning på en udbygning af det økologiske landbrug i Danmark, der nogen sinde er besluttet i Folketinget – vi skal jo i år 2003 være oppe på, at omkring 10 pct. af landbrugsarealet skal være økologisk – hvordan i alverden man kan læse den realitet sådan, at den modarbejder det økologiske landbrug.

Det er bare et stille spørgsmål: Hvordan lykkes det at læse den realitet på den måde?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Jeg kan huske, at for nogle år tilbage var strukturudviklingen i landbruget en hjertesag for Socialistisk Folkeparti: kampen for et ordentligt jordrentebrug og kampen for nogle ordentlige jordreformer. Og hvis man forestillede sig, at hr. Steen Gades parti, Enhedslisten og de nuværende regeringspartier satte strukturudviklingen i front og f.eks. som Det Radikale Venstre gav et lille bitte pip med, så ville vi have en helt anden debat, og så ville vi også have en debat, hvor harmonikravene virkede ganske anderledes.

Jeg sagde, at hvis man går i alliance med Venstre og indfører harmonikrav under de eksisterende vilkår, hvor der er en kamp om det knappe gode, der hedder jord, og hvor vi ved, at hvis man presser landmændene med yderligere harmonikrav, så presser man også efter spørgslen efter jord, og så vil prisstigningerne på jord fortsætte, og så vil desperationen i landbruget fortsætte.

Det var den mekanisme, jeg pegede på, men hvis hr. Steen Gade vil til at diskutere strukturudvikling og jordreformer, ville det da være interessant, hvis dét kunne komme på dagsordenen.